

Een fijne en dankbare herinnering aan

Dora Roode-van Es

echtgenote van
Johannes Hermannus Roode

Zij werd op 14 november 1931 in Oldenzaal geboren. Na een leven vol ziekte en zorgen overleed ze op 28 februari 2000 in het Ziekenzorg in Enschede. Wij hadden haar voor het laatst in ons midden tijdens een viering ten afscheid in de kerk van de H. Antonius van Padua op 2 maart 2000. Daarna hebben we haar begeleid naar haar laatste rustplaats op het kerkhof.

Bedroefd, maar dankbaar voor alles wat ze voor ons heeft gedaan moeten we nu afscheid nemen van een lieve en zorgzame vrouw, moeder en oma.

Dora was iemand aan wie het verdriet en de zorgen van het leven niet voorbij zijn gegaan. Al op jonge leeftijd begon ziekte haar leven te tekenen, maar nooit hebben we haar hierover horen klagen. Ze sprak er niet over, en hoewel ze veel pijn moet hebben gehad, liet ze dit niet aan ons merken. Naast zorgen om haar eigen gezondheid heeft ze zich ook altijd zorgen gemaakt om haar gezin. Groot was dan ook het verdriet dat ze haar dochter al zo jong door de dood moest missen.

Toch was ze iemand die, ook in de zorgen van het leven, altijd voor anderen klaarstond. 'Heb je naaste lief zoals je zelf', zou haar motto geweest kunnen zijn. Haar hele leven heeft ze in dienst gesteld van de mensen om haar heen.

Dora was een gelovige vrouw. Regelmatig ontving ze thuis de communie als ze door ziekte niet in staat was naar de kerk te komen. Ze vond het fijn dat de pastores bij haar thuis kwamen en de tijd namen met haar te praten. Misschien heeft haar grote geloof haar ook de kracht gegeven het nog zo lang vol te houden.

Haar gezin was een grote steun in haar ziekteproces. Vooral de laatste jaren in Losser kwam haar man elke dag bij haar. Weer of geen weer, ziek of niet, altijd kwam hij met de bus om haar gezelschap te houden. En zij waren voor elkaar geschapen. Het was een huwelijk zoals je dat niet vaak tegenkomt. Het is dan ook moeilijk te accepteren dat het gouden huwelijksjubileum in juli niet meer gevierd kan worden. Toch nog onverwacht maakte de dood een einde aan haar leven.

Heer, geef haar de eeuwige rust.

Voor al uw blikken van belangstelling en meelevens tijdens de afgelopen dagen willen wij u hartelijk bedanken.

Herman Roode
Kinderen en kleinkinderen